

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 40/2567

ศาลปกครองนครศรีธรรมราช ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี ศาลผู้รับความเห็น บริษัท ข. จำกัด ผู้ฟ้องคดี สำนักงานศาลยุติธรรม ผู้ถูกฟ้องคดี

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ บริษัท ข. จำกัด ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้อง สำนักงานศาลยุติธรรม ผู้ถูกฟ้องคดี ความว่า ผู้ถูกฟ้องคดี โดยศาลแขวงสุราษฎร์ธานีได้ทำสัญญาว่าจ้างผู้ฟ้องคดีให้ก่อสร้างบ้านพักผู้พิพากษา จำนวน 1 หน่วย พร้อมสิ่งก่อสร้างประกอบ วงเงินค่าจ้าง 4,547,000 บาท ผู้ฟ้องคดีได้นำหลักประกันเป็นเงินสดจำนวน 227,350 บาท เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา กำหนดทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 27 สิงหาคม 2566 และผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือบอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องการรับเงินค่าจ้างให้แก่บริษัท ก. จำกัด ต่อมา ศาลแขวงสุราษฎร์ธานีมีหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดีได้ทำการก่อสร้างไปแล้วบางส่วน แต่ยังไม่ได้รับการเบิกจ่ายเงินจึงมีหนังสือขอรับเงินค่างานก่อสร้างที่ดำเนินการไปแล้ว ค่าวัสดุที่ได้จัดซื้อ เพื่อเข้ามาทำงานก่อสร้างและเงินค้ำประกันสัญญา แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่รับพิจารณา ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินค่าจ้างก่อสร้างรวมค่าแรง และค่าวัสดุที่ได้จัดซื้อเข้ามาเพื่อดำเนินการเป็นเงินพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องจนถึงวันชำระเสร็จ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนหลักประกันสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางแพ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองนครศรีธรรมราชเห็นว่า สัญญาจ้างก่อสร้างบ้านพักผู้พิพากษา เป็นการก่อสร้างถาวรวัตถุของรัฐที่ใช้เพื่อเป็นสวัสดิการบ้านพักให้แก่ผู้พิพากษาที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ที่ศาลแขวงสุราษฎร์ธานีจึงเป็นการจ้างก่อสร้างสิ่งซึ่งเป็นทรัพย์สินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ข้อพิพาทในคดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ศาลจังหวัดสุราษฎร์ธานีเห็นว่า สัญญาจ้างก่อสร้างบ้านพักผู้พิพากษา เป็นเพียงสัญญาจ้างก่อสร้างบ้านพักอาศัยของข้าราชการตุลาการของผู้ถูกฟ้องคดีเท่านั้น มิได้มีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทานหรือเป็นสัญญาให้ผู้ถูกฟ้องคดีจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภคหรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สัญญาพิพาทจึงมิใช่สัญญาทางปกครอง ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 เป็นเพียงสัญญาทางแพ่งของหน่วยงานทางปกครอง ข้อพิพาทในคดีนี้จึงมิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หากแต่เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานศาลยุติธรรม ผู้ถูกฟ้องคดี เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. 2543 จึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 โดยผู้ถูกฟ้องคดีทำสัญญาว่าจ้างผู้ฟ้องคดีให้ก่อสร้างบ้านพักผู้พิพากษา จำนวน 1 หน่วย พร้อมสิ่งก่อสร้างประกอบ ศาลแขวงสุราษฎร์ธานี ดังนั้น สัญญาพิพาทจึงเป็นสัญญาที่มีคู่สัญญาอย่างน้อยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง แต่เมื่อพิจารณาลักษณะของสัญญาพิพาทเป็นสัญญาจ้างก่อสร้างบ้านพักผู้พิพากษา เพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยสำหรับข้าราชการตุลาการของผู้

ถูกฟ้องคดีเท่านั้น มิได้มีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน หรือเป็นสัญญาที่ให้ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างอาคารเพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีใช้สัญญาจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภคหรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สัญญาพิพาทจึงมิใช่ "สัญญาทางปกครอง" ตามนัยของบทนิยามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 สัญญาจ้างก่อสร้างบ้านพักผู้พิพากษา พร้อมสิ่งก่อสร้างประกอบ ศาลแขวงสุราษฎร์ธานี ระหว่างผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นเพียงสัญญาทางแพ่งของหน่วยงานทางปกครอง ข้อพิพาทในคดีนี้จึงไม่ใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ที่จะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง หากแต่เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/40/2567>